

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ

דף סז.

הקדישה עד שלא גלגלה וכו', ועי' ח'י' הגר"י דלכאורה היה לנו לפטור גם אם היה ברשות הקדש בשעת נתינת המים שמאז אפשר להפריש חלה, וכמו לגבי מעשרות דשני הזמנים קובעים, זמן התחלת החיוב וזמן האיסור, ועי' מה שחילק בזה דהתם הם שני שלבים בחיוב המעשרות משא"כ כאן שהחיוב הוא של עיסה, רק יש ריבוי לשעת נתינת המים.

עריסותיכם וכו', ובספרי דרש מ'חלה תרימו תרומה, ובאר בזכרון שמואל ט' ז' דמדרשת הספרי למדנו לפטור בחפצא, ולא רק מצד בעלות ההקדש.

גלגול עכו"ם מאי, ועי' ה'ל' בכורות לרמב"ן פ"ד צ' שבגלגל עיסת ישראל לא מהני, ועי' מהרי"ט אלגאזי שם שהקשה דזה תוספתא מפורשת, ועי' קה"י לח' אות ב'.

יהי רעוא דאחזי בחילמא, ובענין פסק הלכה לפי חלומות, עי' שו"ת יהודה יעלה יו"ד רכ', ובשבלי הלקט קנז' בענין שו"ת מן השמים.

תוד"ה חד, במה שכתבו שמחלה לומדים לכל מקום דסגי בחד קרא להוציא עכו"ם והקדש, וביארו למה בהונאה הוצרכו לשני פסוקים, ועי' ישר וטוב למה לא נתקשו במירוה, ובשפת אמת הקשה דלמ"ד דלענין מירוה חלוקים הקדש ועכו"ם נלמד כאן לכל התורה דאין ללומדם מחד קרא, ומה שהקשו מחמץ ונזיקין, עי' קרן אורה דשם יש דין אחד שאינם 'שלך', וע"ע תוס' פסחים ה'; ובשאגת אריה סי' פג', ועי' ח'י' הגר"ש רזובסקי פסחים ד' א'.

עכו"ם שהפריש וכו', ופטר חמור גוזז ועובד בן, ולרש"י איירי שהפריש שה לפדות בו את הפט"ח, והתוס' הקשו גם כשהפריש ישראל מה קדושה יש בשנה?, ולכן פירשו דאיירי בפטר חמור של גוי, ועי' שיטמ"ק שהלשון הפריש קשה לשיטתם, ועי' ח'י' הגר"י ז', ובישוב שיטת הרש"י עי' נתיבות הקודש ושפת אמת.

ותרומתו אינה מדמעת, עיקר הנושא נמצא בבכורות כז. ושם איתא דתרומת חו"ל בטילה ברוב ומותרת לזרים ונחלקו שם רש"י ותוס' אי גם תרומת ישראל או רק תרומת גוי, ודעת הרמב"ם ביכורים ה' יב' דגם במע"מ מותרת עי"ש נו"כ, ועי' טור יו"ד שכג' ב"י וב"ח שם.

גזירה משום בעלי כיסין, עי' פירושו ברבינו גרשם, וברש"י ב' פירושים, ובאחרונים רצו לתלות במחלוקת ר"ת וריב"ם (ב"מ פת, תוד"ה תבואת), אי פטור לוקח הוא בלוקח לפני מירוה או לאחריו, ולענין תבואת גוי מתחילתה, עי' תוד"ה גזירה, וברמב"ם תרומות א' יא' חולק שכהאי גוונא פטורה לגמרי, וביאורו- עי"ש נו"כ, ועי' שו"ת רבינו בצלאל אשכנזי סי' א'; ועי' מרכבת המשנה, ובאר הגר"א שלה' טז', חזו"א שביעית י' כב-כג וחי' הגר"י ז', ועי' שפת אמת וקרן אורה מה שהקשו על שיטתו מכמה גמרות.

תוד"ה גזירה, במה שהקשו מהמשנה בדמאי ג' ד', עי' רעק"א כאן ובמשנה, ועי' קרן אורה דלפירוש הרמב"ם שם במשנה ל"ק קושיית התוס', ועי' שפת אמת.

ע"ב

דאמר רבי אושעיא מערים אדם וכו', וברש"י ביאר ב' לשונות לבאר טעמו של ר' אושעיא או דתבואה במוץ שלה הוי מאכל בהמה ועליה אין חיוב מעשר, או שאין בזה ראיית פני הבית, ובאחרונים דנו בחילוק ביניהם, עי' צל"ח ברכות לא. ואפיקי ים ח"ב כט', ועוד בענין זה ומה שהביאו התוס' בשם רבינו אפרים, עי' תוס' בפסחים ט., רמב"ן ע"ז מא; ושו"ת הרשב"א שסא', ובחידושים ברכות לא.

תוד"ה כדי השני, במה שדנו באיסור הנאה של כליוי בטבל, עי' טהרת הקודש שהביא לרש"י שבת כו., וע"ע תוס' יבמות סו:.

נתן עליו שמנו ולבנות, עי' רמב"ם בפיה"מ דזה נעשה דווקא ביום, עי' ח'י' הגר"י ז' הטעם לכך כיון שמתקדשת ע"י הכלי ובעי שלא יפסל בלינה.

רש"י ד"ה בא, אי נתינת הלבונה היה ג"כ לפני נתינת הסולת, עי' קרן אורה, תפארת ישראל, ומקדש דוד ל' ג'.

תוד"ה יצק ובלל, במה שהקשו למה לא הזכיר מלח, עי' תויו"ט, ח'י' הגר"י ז' וחי' מהר"ח על המשניות.

ולא גזר ר"י וכו', ובנתיבות הקודש הקשה דאולי חמץ חמיר דיש בו איסור כרת אם יאכלנו ולכן לא חיישינן לזה?, ותי' דאיירי על הבדיקה בער"פ אחר חצות דיש רק איסור לאו.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"נ מידי יום.